

РЕШЕНИЕ

№ 1384

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Б СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станимира Иванова

Членове: Райна Мартинова
Божидар Ив. Стаевски

при участието на секретаря Йорданка В. П.а
като разгледа докладваното от Божидар Ив. Стаевски Въззивно гражданско дело № 20211100508279 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 20109465/29.04.2021г., постановено по гр.д. № 3138/2021г. по описа на Софийски районен съд, 41 състав е отхвърлен предявения от ВЛ. Й. Й. ЕГН:*****, със съдебен адрес гр. София, ул. „*****“ офис 1, срещу „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, адрес: ул. „*****“ иск с правна квалификация чл. 124, ал.1 във вр. с чл. 439, ал.1 от ГПК за признаване на недължимост на сумата от 291,75 лв., представляваща ½ от главницата за доставена топлинна енергия за периода м.06.2011-м.04.2013г. за която сума е издаден изпълнителен лист от 14.05.2014г., по ч.гр.д.10529/2014г. на СРС 124 състав, поради погасяване на правото на принудително изпълнение с изтичане на предвидения в закона давностен срок.

Срещу решението е подадена в законоустановения срок по чл. 259, ал. 1 ГПК въззивна жалба от ищеца ВЛ. Й. Й.. Жалбоподателят поддържа, че първоинстанционното решение е неправилно. Счита за неправилни и незаконосъобразни изводите на съда относно обстоятелството, че изпълнително дело 2757/2015г., по описа на ЧСИ Б.Б. Рег. № 856 и Район на действие Софийски градски съд е било спряно по силата на закона от смъртта на неговия наследодател Й.П. Й. - 30.09.2017г. и доколкото при спряно изпълнително производство вискателят не може да предприема изпълнителни действия за вземането не е изтекла погасителна давност.

Изтъква че до 12.03.2021г. – датата на която съдебният изпълнител е спрял производството с изричен акт взискателят е имал възможност да иска извършване на изпълнителни действия но такива не са поискани. Моли за отмяна на решението и постановяване на друго с което исковете се уважават.

В законоустановения срок не е постъпил отговор от насрещната страна по жалбата - „Т.С.“ ЕАД.

Софийският градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на насрещната страна, намира за установено следното:

Предявен е за разглеждане отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439, ал. 1 вр. с чл. 124, ал. 1 ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав намира, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо. Не е допуснато и нарушение на императивни правни норми.

Решението на СРС е и правилно, като на основание чл. 272 ГПК въззивният състав препраща към мотивите, изложени от СРС. Независимо от това и във връзка с доводите във въззивната жалба е необходимо да се добави и следното:

Безспорно е във въззивното производство, а и от събраните писмени доказателства се установява, че изпълнително дело 2757/2015г., по описа на ЧСИ Б.Б. Рег. № 856 и Район на действие Софийски градски съд, е било образувано по молба от 07.10.2015 г. на „Т.С.“ ЕАД въз основа на изпълнителен лист от 14.05.2014г., по ч.гр.д. № 10529/2014г. на СРС 124 състав по което е влязла в сила заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК, срещу Й.П. Й. за процесните суми. С молбата на частния съдебен изпълнител били възложени правата по чл. 18 ЗЧСИ.

На 03.11.2015 г. са били наложени запори върху банкови сметки на длъжника в четири търговски банки.

С молба от 06.11.2018г. взискателят е поискал налагане на запори на банковите сметки на длъжника.

Не се спори, че молба от 15.01.2021г. адв. М.П. в качеството му на процесуален представител на наследник на починалия длъжник е изискал справка по изпълнителното дело. С молбата е приложено удостоверение за наследници, от което е видно, че длъжникът Й.П. Й. е починал на 30.09.2017г.

С разпореждане от 12.03.2021г. на ЧСИ е постановено спиране на изпълнителното производство.

Не е спорно пред настоящата инстанция, че последното изпълнително действие в производството е от 03.11.2015 г.

Спорно пред настоящата инстанция е дали изпълнителното производство е спряно по силата на закона със смъртта на длъжника Й.П. Й. или същото е спряно чак с издаването на разпореждането за спиране от 12.03.2021г.

Според разпоредбата на чл. 116, б. "в" ЗЗД, давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение на вземането. Съгласно задължителните за съдилищата разяснения, дадени в т. 10 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по тълк.дело № 2/2013 г., ОСГТК, прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ /независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане, съгласно чл. 18 ЗЧСИ/, като примерно и неизчерпателно са изброени изпълнителните действия, прекъсващи давността

Съгласно чл. 432, ал. 1 т. 3 от ГПК изпълнителното производство се спира в случаите по чл. 229, ал. 1 т. 2 /в случай на смърт на някоя от страните/ и т. 3 от ГПК, с изключение на проданта на недвижим имот, за която е било вече направено обявление. В настоящия случай длъжникът Й.П. Й. е починал на 30.09.2017г. Със смъртта на длъжника обаче този давностният срок спира да тече, тъй като със смъртта му по силата на закона се спира и изп.производство и спират да текат всички срокове, като не може да бъдат извършвани никакви процесуални действия от съдебния изпълнител до конституирането на наследниците на вискателя /ако същите поискат това/, а извършените биха били недействителни.

Както и по отношение на перемпцията, така и досежно спирането на изп. производство, не е нужен нарочен акт за това на съдебния изпълнител, тъй като и прекратяването и спирането в тези случаи настъпва по силата на закона при осъществяване на съответните правно релевантни факти /изтичането на две години от последното поискано от вискателя изп.действие или извършено такова от съдебния изпълнител, респ.-смъртта на вискателя/, а съдебния изпълнител може само да прогласи в постановление вече настъпилото прекратяване, респ.-спиране на изп.производство /в този смисъл-т. 10 от ТР № 2/26.06.2015 г. на ОСГТК на ВКС/.

В тази връзка се явяват неоснователни възраженията на въззивника по отношение на датата на спиране на изпълнителното производство.

Действително, последното валидно извършено изп.действие е на 03.11.2015 г., от която дата съгласно посоченото по-горе ТР погасителната давност се прекъсва и започва да тече нова давност. Същата обаче спира да тече с настъпване смъртта на длъжника, тъй като до конституирането на неговите наследници, не могат да бъдат извършвани никакви процесуални

действия, а и както е отбелязано в т. 10 на посоченото вече ТР, ако кредиторът няма правна възможност да действа, давност не тече.

Тоест от датата на смъртта на длъжника 30.09.2017г. давност не е текла.

При това положение и при съвпадение на изводите на първата и въззидната инстанция първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

При този изход на производството разноси не следва да бъдат присъждани.

На основание чл. 280, ал.3 от ГПК настоящото решение не подлежи на обжалване.

Мотивиран от гореизложеното,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 20109465/29.04.2021г., постановено по гр.д. № 3138/2021г. по описа са Софийски районен съд, 41 състав.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____